Minister Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, /elektron. znacznik czasu/
DI-IV.0220.1.134.2026.RT

Pani
Katarzyna Bis-Płaza
Sekretarz
Komitetu do spraw Cyfryzacji

Szanowna Pani Sekretarz,
uprzejmie informuję, że Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nie podziela stanowiska Ministerstwa Cyfryzacji, zgodnie z którym odesłanie zawarte w art. 342 ust. 13 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia stanowi wystarczającą podstawę do odstąpienia od proponowanej zmiany art. 2 ustawy o OSE. Stanowisko Ministerstwa Cyfryzacji opiera się na utożsamieniu odpowiedniego stosowania przepisów ustawy do określonych jednostek organizacyjnych Ochotniczych Hufców Pracy z bezpośrednim objęciem tych jednostek zakresem podmiotowym ustawy o OSE. Tymczasem są to dwie odrębne konstrukcje normatywne, które nie wywołują tożsamych skutków prawnych.

Po pierwsze, art. 342 ust. 13 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia nie zmienia zakresu definicji zawartej w art. 2 ustawy o OSE. Zgodnie z obowiązującym art. 2 ustawy o OSE sieć ta służy świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych szkołom w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, z wyjątkiem szkół dla dorosłych. Przepis ten określa zatem krąg podmiotów, na rzecz których funkcjonuje OSE, posługując się pojęciem szkoły zdefiniowanym przez odesłanie do przepisów Prawa oświatowego.

Jednostki organizacyjne Ochotniczych Hufców Pracy wymienione w art. 342 ust. 13 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia nie zostały natomiast bezpośrednio uwzględnione w art. 2 ustawy o OSE. Możliwość stosowania do nich przepisów ustawy o OSE wynika wyłącznie z odrębnej normy odsyłającej, która nie dokonuje zmiany ustawowego znaczenia pojęcia „szkoła". Nie można zatem przyjąć, że art. 342 ust. 13 wywołuje skutek normatywny identyczny z proponowaną zmianą art. 2 ustawy o OSE. Pierwszy z tych przepisów nakazuje odpowiednie stosowanie istniejącej regulacji do dodatkowej kategorii podmiotów, natomiast projektowana zmiana bezpośrednio uwzględnia te podmioty w przepisie określającym zakres działania OSE.

Po drugie, odpowiednie stosowanie przepisów nie jest równoznaczne z ich stosowaniem wprost. Posłużenie się przez ustawodawcę zwrotem „stosuje się odpowiednio" oznacza konieczność uwzględnienia odmienności pomiędzy sytuacją prawną podmiotów, do których przepisy znajdują bezpośrednie zastosowanie, a sytuacją podmiotów objętych odesłaniem.

W konsekwencji odpowiednie stosowanie może polegać na zastosowaniu określonych przepisów bez modyfikacji, zastosowaniu ich z niezbędnymi modyfikacjami albo odstąpieniu od ich zastosowania, jeżeli przemawia za tym

tel. 222-500-108
info@mrpips.gov.pl
https://www.gov.pl/web/rodzina
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa

charakter regulowanej materii. Ma to szczególne znaczenie w przypadku ustawy o OSE, której przepisy zostały skonstruowane z uwzględnieniem statusu prawnego i organizacji szkół, w tym pojęć szkoły, ucznia, nauczyciela, dyrektora szkoły oraz organu prowadzącego szkołę.

Art. 342 ust. 13 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia nie rozstrzyga wykonywania kompetencji organu prowadzącego szkołę przez wszystkie jednostki organizacyjne Ochotniczych Hufców Pracy, a jedynie wojewódzkich komendantów Ochotniczych Hufców Pracy i Komendanta Głównego Ochotniczych Hufców Pracy, pomijając dyrektorów Centrów Szkolenia i Wychowania Ochotniczych Hufców Pracy czy dyrektorów Ośrodków Szkolenia Zawodowego. Nie jest zatem uzasadnione stanowisko, zgodnie z którym samo odesłanie przesądza w sposób jednoznaczny o zakresie zastosowania wszystkich przepisów ustawy o OSE do jednostek organizacyjnych Ochotniczych Hufców Pracy.

Po trzecie, proponowana zmiana art. 2 ustawy o OSE wywołuje konkretny skutek normatywny, którego nie zapewnia wprost obowiązujące odesłanie.

Projektowany art. 2 przewiduje bezpośrednie wskazanie podmiotów, o których mowa w art. 342 ust. 13 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, obok szkół w rozumieniu Prawa oświatowego, a następnie objęcie obu kategorii podmiotów wspólnym określeniem „szkoły" na potrzeby ustawy o OSE.

Rozwiązanie to nie sprowadza się do powtórzenia normy zawartej w art. 342 ust. 13. Prowadzi bowiem do ustalenia w samej ustawie o OSE zakresu znaczeniowego pojęcia „szkoła", którym posługują się również jej pozostałe przepisy. W rezultacie projektowana zmiana pozwoli na bezpośrednie stosowanie przepisów odnoszących się do szkół także do wskazanych jednostek organizacyjnych Ochotniczych Hufców Pracy, bez konieczności każdorazowego ustalania zakresu ich zastosowania na podstawie ogólnej konstrukcji odpowiedniego stosowania przepisów.

Jest to szczególnie istotne w odniesieniu do przepisów określających cele działania OSE, zadania operatora OSE, zasady świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz rozwiązania dotyczące infrastruktury teleinformatycznej w lokalizacjach objętych działaniem sieci.

Proponowana regulacja ma zatem samodzielne znaczenie normatywne, ponieważ określa sposób rozumienia pojęcia używanego w ustawie o OSE, a nie jedynie powtarza istniejące odesłanie.

Po czwarte, stanowisko Ministerstwa Cyfryzacji nie uwzględnia zasad techniki prawodawczej dotyczących określania zakresu podmiotowego ustawy oraz posługiwania się definicjami ustawowymi.

Zgodnie z § 21 ust. 1 pkt 1 i 2 „Zasad techniki prawodawczej" w przepisach ogólnych ustawy zamieszcza się określenie zakresu spraw regulowanych ustawą i podmiotów, których ona dotyczy, a także objaśnienia użytych w ustawie określeń i skrótów. Ponadto § 146 ust. 1 przewiduje możliwość sformułowania definicji ustawowej między innymi w przypadku, gdy ze względu na dziedzinę regulowanych spraw istnieje potrzeba ustalenia nowego znaczenia danego określenia.

Proponowana zmiana art. 2 ustawy o OSE realizuje właśnie tę funkcję. Pozwala bowiem na jednoznaczne określenie w przepisach ogólnych ustawy zarówno

kategorii podmiotów objętych jej zakresem działania, jak i znaczenia pojęcia „szkoła” używanego w dalszych przepisach. Nie można wobec tego uznać, że samo istnienie przepisu odsyłającego w innej ustawie czyni zbędnym bezpośrednie uregulowanie tych kwestii w ustawie o OSE.

Po piąte, brak dotychczas stwierdzonych wątpliwości interpretacyjnych nie stanowi argumentu prawnego przesądzającego o zbędności nowelizacji. Okoliczność, że od dnia wejścia w życie art. 342 ust. 13 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia nie odnotowano problemów związanych z jego stosowaniem, nie oznacza, że przepis ten wywołuje skutki identyczne z bezpośrednim wskazaniem jednostek organizacyjnych Ochotniczych Hufców Pracy w art. 2 ustawy o OSE. Brak zgłoszonych wątpliwości ma charakter okoliczności faktycznej dotyczącej dotychczasowej praktyki stosowania prawa. Nie rozstrzyga natomiast o treści i zakresie norm prawnych wynikających z obu rozwiązań legislacyjnych. Nie można również wywodzić z braku wcześniejszej regulacji szczególnej wniosku, że ustawodawca jednoznacznie przesądził o możliwości wykorzystywania usług OSE do każdej działalności Ochotniczych Hufców Pracy. Zakres zastosowania ustawy o OSE powinien wynikać z wykładni obowiązujących przepisów, z uwzględnieniem ich brzmienia, celu oraz wzajemnych relacji, a nie wyłącznie z faktu niewprowadzenia określonych ograniczeń. Należy przy tym zauważyć, że art. 342 ust. 13 odnosi się do konkretnie wskazanych kategorii jednostek organizacyjnych Ochotniczych Hufców Pracy. Nie stanowi zatem podstawy do formułowania generalnego wniosku o objęciu ustawą o OSE wszelkiej działalności Ochotniczych Hufców Pracy, niezależnie od rodzaju jednostki organizacyjnej oraz charakteru realizowanych przez nią zadań.

W konsekwencji nie można podzielić stanowiska Ministerstwa Cyfryzacji, zgodnie z którym art. 342 ust. 13 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia czyni proponowaną zmianę art. 2 ustawy o OSE zbędną. Odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów i bezpośrednie określenie zakresu podmiotowego ustawy stanowią odrębne rozwiązania legislacyjne, a proponowana zmiana realizuje cel normatywny niewynikający wprost z obowiązującego brzmienia art. 2 ustawy o OSE.

W związku z powyższym podtrzymuję dotychczasowe stanowisko i wnoszę o ponowne rozpatrzenie zgłoszonej uwagi oraz pozostawienie w projekcie ustawy proponowanej zmiany art. 2 ustawy o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministry Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Katarzyna Nowakowska
Podsekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/